

les payens disent que les crocodiles ont des perles entre leurs dents, mais c'est un grand mensonge; les Chrétiens ne l'ont point encore trouvé. उर्मिमाला plane germanicum *Wellenkranz* est et de fluctibus decumanis venit; similiter तरंगमाला *Kirātarj.* 8, 28. — चपलत् legimus cum Codice B. et Schol., in A. प्रचुरत् exstat; adiectivum चपलं Edit. Sr. et Loiseleur exhibent, sed particip. praes. in talibus compositionibus frequentius est, forte quia *tremulans* Aoristi vim magis exprimit quam *tremulus*. Tertiam imaginem de re ardua et periculosa proponit poeta: ut si quis serpente vellet caput accingere, (cf. Suppl. 24.) cui non opponas: inter mulierum ornatum commemorari δράκοντα περὶ καρποῖς καὶ βραχίονσι, satis enim demonstratum est talia ornamenta, periscelides, annulos aliaque in formam saepius serpentum fabricata, δράκοντας fuisse appellata (*Jacobs* ad *Antipatr. Epigr.* 21.). De innoxiiis serpentibus, quos refrigerandi caussa in sinu gerunt orientales mulieres, talia intelligere dicta, h. l. कोपित vetat, alibi nomen aspidis ipsum.

5. Tres proponuntur eodem sensu de re inani imagines, quarum prima graecum illud adagium ἐκ τῆς ψάμμου σχοινίον πλέκειν, et Plautinum: *aquam ex pumice postulare* exprimit; ad stultum corrigendum relata, convenit Proverb. 27, 22.: *si contuderis stultum in mortario*, coll. *Siracid.* 22, 7. συγκολλῶν ὄσρακον ὁ διδάσκων μωρόν. Verbum पीड् extorquere in tali re magnam vim habet, cf. *Nalum* 5, 2. — Altera imago de sole in desertis arenosis refulgente desumpta est, quam speciem aquarum (चित्रं imaginem), Indi मरीचिकां radiationem (ut hodiernum mirage) et मृगतृष्णाकां hinnuleorum sitim appellant, quia vel ipsae ferae in errorem ducuntur aquam expectantes. Saepissime hancce imaginem usurpant Orientales ad spem inanem et rerum vanitatem designandam, sic *Sāhityad.* p. 118. et *Kāoyaprak.* p. 51. in mundo errare mente, aurea aquarum specie circumdata कनकमृगतृष्णान्वितधिया; *Hitopades.* p. 132.: मृगतृष्णासमं वीक्ष्य संसारं क्षणभंगुरं; *Sacuntal.* p. 130. et 155. Ed. Chezy; *Vikramorv.* p. 23. p. 19. *Mālat.* p. 154. प्रमोदमृगतृष्णाका *Vita Timuri* II. p. 508.: لو لم تكن الدنيا وما فيها هباء خيثغور — add. Schol. *Harir.* p. 294. *Lebid Moall.* vs. 15. السراب هو شعاع يرى فيها نصف النهار في شدة الحر inprimis vid. *Gesenium* ad *Iesaïam* 35, 7. ubi vir doctiss. veterum et recentiorum loca larga collegit manu. Apud *Iesaïam* שֶׁרָב appellari notum est, quam vocem persicam haud miraberis si vocabula exotica in linguam hebraicam irrepsisse videas alia, v. c. פֶּרֶר pers. فروار *domus aestiva*, 2 *Reg.* 23, 11.; פֶּרֶנָּה pers. فرناك *magnificus*, *Numeror.* 34, 25. unde *Pharnaces* ille apud *Herod.* 7, 66.; בִּרְנָן pers. نيرك obtrectator *Proverb.* 16, 28. et id genus alia in *Genesi*, librisque serioribus, sed hoc ὡς ἐν παρόδῳ. Vocabulum سرآب faciem aquae proprie designat, coll. nominibus eiusdem rei persicis گورآب aqua coeca, نمایش آب species aquae et alia (v. *Ousely travels* I. p. 270.). Nostrates praeterea *Fata Morgana* appellant, quod arabicum videtur فتحة مرغنة manifestatio desiderii; ver-